

DR. GYERGYÁK FERENC

KÖZSZOLGÁLATI TISZTVISELŐK SZAKMAI SZERVEZETEINEK SZÖVETSÉGE

Szilágyi Menyhért alpolgármester Csorvás Város Önkormányzata

(Foró: TÖOSZ)

Szilágyi Menyhért 1936. március 23-án született Hunyán. Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában, majd köziskolai tanulmányait az Esztergomi Ferences Gimnáziumban végezte. Ezt követően előbb a szegedi Tanárképző Főiskolán matematika-fizika szakos általános iskolai tanári, majd a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen matematika-fizika szakos középiskolai tanári diplomát szerzett.

Első munkahelyén, a csorvási Általános Iskolában 1959. augusztus 1-jétől tanárként dolgozott, majd 1960. március 15-étől a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Békés Megyei Szervezetének természettudományi szaktitkára. 1961. szeptember 1-jén visszatért tanárként első munkahelyére, a csorvási Általános Iskola és Gimnáziumba, amelynek 1963-tól igazgató-helyettese lett. Aktívan bekapcsolódott Csorvás község kulturális és politikai életébe. 1968-tól tanácsstagként, illetve tanácselnök-helyettesként tevékenykedett, majd megyei tanácsagnak is megválasztották.

A közigazgatással véglegesen 1975. október 27-én jegyezte el magát, amikor megválasztották Csorvás Nagyközségi Tanács tanácselnökének, és munkáját az önkormányzati rendszer létrejöttét követően 1990. október 1-jétől Csorvás Nagyközség Önkormányzata polgármestereként folytatta. A 2014. évi helyhatósági választáson – életkorára tekintettel – a polgármesteri tisztségért már nem indult, de a kisváros társadalmi megbízatású alpolgármestereként kamatoztatja tapasztalatait a közösség javára. Munkatársai, barátai és ismerősei közigazgatási ikonként tekintenek rá, Magyarországon ő a második a településeket egyfolytában irányító településvezetők sorában (csak Pásztor Béla, Veresegyháza polgármestere van előtte a sorban).

Fontosabb társadalmi megbízatásai is a közigazgatáshoz kötődtek. 1981–1990 között a Békés Megyei Tanács tagja, az Ügyrendi Bizottság elnöke, majd 1990–2010 között a Békés Megyei Önkormányzat tagja, térségi tanácsnoka, az Oktatási, Közművelődési, Sport Bizottság elnöke. 1988-tól a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének (TÖOSZ) tagja, alapító tagja, elnökségi tag, 2 alkalommal a TÖOSZ megbízott elnöke.

Szilágyi Menyhért a kihívásoknak való megfelelés embere, ezért az időszakonként jelentkező kedvezőtlen külső körülmények sem riasztották el soha attól, hogy a település fejlődése érdekében a lakosságot összefogásra buzdítsa közös célok kitűzésére és megvalósítására. A kivitelezésben pedig mindig az élre állt, személyében mutatva példát arra, hogy amit a jó érdekében a józan ész és az értelmes akarat megtervez, azt az erő és a kitartás létre is tudja hozni. („*Feladat van, meg kell oldani.*”) Vitathatatlan érdeme volt például abban is, hogy a település kezdeményező szerepet tölthetett be egy olyan példa nélküli – és a hatályos jogi szabályozásban ismeretlen – szervezeti és működési forma létrehozásában, mint az Általános Művelődési Központ (ÁMK). Tanácselnökké történő megválasztását követően nem sokkal az országban elsőként létrehozták az Általános Művelődési Központot, ahol egy intézmény keretében üzemeltették az általános iskolát, a művelődési házat és a könyvtárat. Pedagógusként és közigazgatási vezetőként ÁMK-hívőnek vallja magát, mert azt gondolja, hogy a kistelepüléseken ebben a formában lehet a legpraktikusabban és gazdaságosabban megteremteni egy település oktatásának és műve-

lődésének a feltételeit. És az ÁMK-k kiállták az idők próbáját, igazolva Szilágyi Menyhért gyakran hangoztatott meggyőződését: *„Azon kell törni a fejünket, hogy miként lehet, és nem azon, hogy miért nem lehet.”*

Elismerésre érdemes vezetői képességei és tiszteletre méltó emberi tulajdonságai tették lehetővé, hogy – a vezető politikai irányvonalától függetlenül – meghallgatták, és figyelembe vették a véleményét olyan körökben is, ahol köztudomásúan az aktuális politikai irányítás volt a meghatározó szerep. Adtak a szavára, mert a vezetésével fejlődő település meggyőző erővel hatott annak bizonyításában, hogy a vezetője megfontolt előrelátással nem csak a jelenben gondoskodik az életfeltételek biztosításáról, de szilárd alapokat rak le a jövő számára is. Erről így vall: *„Aki nem halad, az lemarad.”*

Szilágyi Menyhért polgármesterként a településvezetői munkássága alatt községből várossá vált település irányításában, vezetésében és működtetésében közreműködő munkatársainak mindig együttműködő partnere volt. Megosztotta velük a több évtized alatt gyűjtött tapasztalatait, és aki ezeket a gyakorlat által bizonyított jó tanácsokat értő fülekkel hallgatta, levonhatta belőlük a megoldandó helyzetekre szóló adekvát következtetéseket, elkerülendő, hogy a saját kárán kelljen tanulnia. Szilágyi Menyhért következetesen kitartott amellet a meggyőződése mellett, hogy eredményesen és hatékonyan dolgozni csak az adott terület jól képzett, és lehetőleg magasan képzett szakembereivel lehet. A közvetlen munkahelyén, a Polgármesteri Hivatalban biztosította is a lehetőségét annak, hogy a köztisztviselői kar összetétele iskolai végzettség és szakmai képzés tekintetében magas színvonalú legyen. Támogatta a továbbtanulási, nyelvtanulási törekvéseket, és ezáltal az egyén fejlődésén keresztül a lakosság jobb színvonalú közigazgatási szolgáltatásokkal való ellátását. Kiemelten fontos volt számára a lakossággal való közvetlen kapcsolattartás. Az ajtaja csak akkor volt zárva, ha vidékre kellett mennie, vagy értekezleten, megbeszélésen kellett részt vennie. Kora reggeltől késő délutánig kevés lehetősége volt arra, hogy zavartalanul és elmélyülten, komoly összpontosítással gondolkodjon a stratégiai fontosságú kérdések megoldásáról. Ha megkérdezték, hogy mikor van erre ideje, mosolyogva válaszolta: *„Erre valók a hosszú éjszakai órák.”* Az ilyen embereket jellemzik úgy, hogy *„a hivatása az élete”* (vagy *„az élete a hivatása”*? a lényeg ugyanaz).

A hivatásának élő embernek a településvezetői munka előtt is voltak kedvenc időtöltései. Minősített versenyzőként aktívan sportolt, atletizált, kosarazott és futballozott. Tíz esztendeig a csorvási megyei I. osztályú labdarúgó csapat edzője is volt. Hittel vallotta és vallja ma is, hogy *„ép testben ép lélek”*. Igazi sportolói elhivatottsággal küzdött a gyermekek testneveléséhez szükséges feltételek kialakításáért, az ifjú és felnőtt korosztály tömegsport iránti igénye kielégítéséért.

Pályája során munkáját többször elismerték: a Munka Érdemrend ezüst fokozata (1985), a Magyar Köztársaság Csillagrendje (1990), TÖOSZ Aranygyűrű (1999), a Magyar Sportért (1999), a Közművelődésért Díj (2000), a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje (2006), TÖOSZ Tűzománc Emlékplakett (2007), Köllner Ferenc Emlék-díj (2011), a Köz Szolgálatáért Érdemjel Arany Fokozata (2014).

Nős, felesége nyugdíjas pedagógus, leányuk Makón, a József Attila Gimnáziumban tanít, természetesen matematikát.